

El bell cantar

Si vols ser bon català
conservem el bell cantar

— Conservem les cançons dels
avis és cosa bona, dique i
lloable; oblidem les i menyspre-
ables, és ignorància niera
i senyal de manca de senti-
ment de raça.

— Som homes pel bell parlar i pel
bell cantar. Qui parla i canta ma-
la cosa no és pas home dique
i ja.

— Qui canta be parla be; perquè l'
cant és paraula exaltada al ~~esca~~ del
cor i a l'altura a la llum del pen-
sament.

— El cant és espill del sentiment,
Qui canta en llengua brastera
falta el cor i el pensament.

No cantem cuplets indignes
ni volem conservar el bon gust
i l'alta moral que és dignitat.

passions innobles, despertar
la ^{les passions} bel·la que tot home ha
de vencer.

Som homes pel bell parlar
i pel bell cantar. Qui parla
i canta mala cosa ^{és} ^{el} ^{el} home
~~rebaixat~~, digue i sa.

Qui canta be, parla be,
perquè el cant ^{és} paraula aclurada
exaltada al escalf del cor i a la
ànima.

El cant és espill del sentiment,
qui canta en llengua forastera
bel·leja el cor i el pensament.

Les cançons noies de bordell
volant del pla a la muntanya
un mes mal a Catalunya
que una ^{porta} mala pedregada
Si vols ser bon català
aprenem el bell cantar

El bell cantar

No hi ha cosa més bella i que
donqui més goig al home que

Una bella cançó esplaia 'l cor
i asserena l'^{esperit}ànima. Una mala
cançó emmerina cos i ànim.

Una bella cançó és aixarop,
medecina, ^{porta}le dolçor i ale-
gria

Una mala cançó és falsa i traidora
engresca i treuix com una
mala dona. Mena el cos
a turpituts i l'enteneument
a baixeses i cessa la li-
dona tristera.

L'alegria de la bella cançó
és franca i ^{verac}llosa i aspurta
i neteja de tot la ment de bestia
que tot home porta. La falsa
alegria de la cançó mala exalta
i enbojerra i porta brutícia de

Oïu l'adzei: nu' canta els reis
mals espanta, però canten det-
les cançons si augment dels
mals propis i dels estrangers.

El bell cantar

Som homes pel bell parlar i
pel bell cantar. Qui parla i
cantà mala cosa no és pas
home digne i sa.

El cant és espill del sentiment;
Qui cantà en llengua forastera
falseja'l cor i el pensament.

Conservar les cançons del país
és cosa bona, digna i lloa-
ble; oblidar les i menysprear-
les és ignorància, rixiosa i
senyal de falta de sentiment
de raça.

Mi canta be parla be, perquè el
cant és paraula exaltada al escalf
del cor, i aclarida a la llum del
pensament.

No canten cuplets indignes, si vo-
lreu conservar el bon gust i l'altèr
moral que us dignifica.
Si voleu ser bons catalans estimeu, conserveu i
~~ajudeu~~ aleu el bell cantar.